

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 124.

Femte Sæssion.

39te Møde.

Tirsdagen den 29de November.

(Forts.)

Formanden: Discussionen om Klædningsstykker kan ikke længere fortsættes; den Sag er tilendebragt. Derimod kan der naturligvis intet være til Hinder for at tale om Cavallerisabler og Geværer; det ligger unægtelig for.

Krigsministeren: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at, naar den ærede Taler opfordrer mig til at tage denne Sag under noie Overveelse, saa er det en Selsylge, at det skal skee; men jeg troer sikkert, at den ærede Taler er paa et feilt Spor.

H. M. Petersen: Naar den ærede Minister vil opfylde sit givne Løfte, saa er mit Ønske opfyldt. Iøvrigt er min Tro bleven bestyrket ved hvad jeg selv har seet. Jeg har selv været Militair og jeg er ikke ubekendt med, at der i det Militaire foregaaer mange Uordener, som ikke egner sig til at komme under Behandling her.

Krigsministeren: Naar den ærede Taler siger, at der foregaaer Uordener, opfordrer jeg ham til at bevise det; løst henkastede Vittringer ere ikke nok. Man maa ikke her sige andet, end hvad man kan bevise.

H. M. Petersen: Hvad jeg endnu har sagt, var jeg fuldkomment istand til at bevise, om det var fornødent.

Krigsministeren: Ja, ja, saa kom med Beviserne!

Tscherning: Jeg skal blot udtale, at i forrige Rigsdagsmøde indleverede Finantsudvalget en Række Bemærkninger, som vare udfomne offentlig i Trykken, angaaende forskellige Gjenstande, der angik Forvaltningen

paa Varedepotet. Jeg berørte dem forrige Gang, og den ærede Minister sagde, at han skulde nærmere tage denne Sag i Betragtning. Jeg veed ikke, om disse Bemærkninger have tiltrukket sig hans Opmaerkksomhed; men jeg skulde dog meget bede ham undersøge denne Sag, thi der troer jeg, at Beviserne foreligge; idetmindste foreligger der saadanne Indkiebeviser, at jeg ikke troer, at man med dem for Die kan blive staaende stille og ikke selv fortsætte Undersøgelsen. Iøvrigt var det slet ikke denne Sag, jeg tænkte at berøre. Jeg vil derimod yttre min Erkjendtlighed imod den ærede Minister for de Bemærkninger, han har gjort angaaende Bygningssvæsenet; men jeg troer, at han selv vil erkjende, at, om vi havde havt dem for 3 Uger siden, da Finantsudvalget bearbejdede denne Materie, kunde det have ført til et langt nyttigere og mere practisk Resultat. Hvad er det, Finantsudvalget maa gjøre, og hvorfor maa det eftertragte at faae disse nærmere Oplysninger? Det er, fordi det maa overvele, hvilke af disse forskjellige Gjenstande, hvis Udførelse man ønsker, der maa forekomme det nødvendigt, og til hvilke det da efter Overlag med Regjeringen kan binde Bevillingen. Naar den ærede Minister siger: „Vi have til Hensigt at flytte Rekrutcasernen fra det Sted, hvor den nu er, til det Sted, hvor Varedepotet er, og derimod at flytte Varedepotet derhen, hvor Rekrutcasernen er, og det vil tilsammen koste 22,000 Rbd.,“ saa siger vistnok Finantsudvalget i en pengeknapp Tid under enhver Omstændighed: „de 22,000 Rbd. bevilge vi ikke“, hvad det saa ogsaa maatte ville gjøre, hvis der var rigelige Pengemidler; thi endda kunde man muligens synes, at en saadan Omflytning ikke var heldig, og allermindst saalænge man har